

“สถิติความสัมพันธ์ระหว่าง หุ้นไทย-ETF-DR สิทธิประโยชน์ไหนเหมาะกับการกระจายความเสี่ยง?”

ลภัส หนังสือ, IAA, CISA, CMT, CFTe

นักวิเคราะห์

บริษัทหลักทรัพย์ ทิสโก้ จำกัด

ในอดีต หากนักลงทุนไทยต้องการลงทุนในหุ้นผ่านตลาดหลักทรัพย์ ทางเลือกการลงทุนที่สะดวกที่สุดอาจถูกจำกัดอยู่เพียงหุ้นไทยเป็นหลัก เนื่องจากการลงทุนในหุ้นหรือสินทรัพย์ต่างประเทศยังเป็นเรื่องที่เข้าถึงได้ยาก ทั้งจากความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน ค่าธรรมเนียมการลงทุนที่สูง ไปจนถึงเงินลงทุนขั้นต่ำที่สูงกว่าการลงทุนในหุ้นไทย ส่งผลให้นักลงทุนมีขอบเขตโอกาสในการลงทุน (Investment Opportunity Set) ที่จำกัด และอาจเกิดภาวะกระจายการลงทุนไม่เพียงพอ (Under-diversification) ทำให้การบริหารความเสี่ยงของพอร์ตไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมถึงอาจพลาดโอกาสในการสร้างผลตอบแทนจากตลาดและสินทรัพย์ในต่างประเทศ

ยกตัวอย่าง นักลงทุนซึ่งทำอาชีพเป็นพนักงานในประเทศไทยมีรายได้จากการทำงานซึ่งนับเป็น Active Income ขณะเดียวกันหากลงทุนเฉพาะในหุ้นไทย รายได้จากการลงทุนก็เปรียบเสมือน Passive Income ที่ยังคงพึ่งพิงเศรษฐกิจไทยเช่นเดียวกัน หากประเทศไทยเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย (Economic Recession) ผลที่อาจตามมาคือ นักลงทุนอาจตกงานพร้อมกับพอร์ตหุ้นไทยมีมูลค่าปรับตัวลดลงอย่างมาก เนื่องจากรายได้ทั้ง Active และ Passive Income กระจุยตัวอยู่พึ่งพิงเศรษฐกิจไทยเพียงประเทศเดียว ซึ่งอาจทำลายความมั่งคั่งหรือทำให้ความมั่งคั่งมีความผันผวนมากเกินไปจากการพึ่งพิงเศรษฐกิจในประเทศของตนเองมากเกินไป ดังนั้น การกระจายความเสี่ยงจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

สิ่งที่น่าสนใจคือ ตลาดหุ้นไทยมีการพัฒนาอย่างมากเพื่อเปิดโอกาสในการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศ โดยสถิติจำนวน DR ที่มีการจดทะเบียนและสามารถซื้อ-ขายผ่านตลาดหลักทรัพย์ได้มีจำนวน 12 DR ในปี 2022 และปรับเพิ่มขึ้นเป็น 493 DR ในปี 2026 (ดู Fig.1) คิดเป็นอัตราการเติบโต 40 เท่าภายในเวลา 6 ปี การเพิ่มขึ้นของ DR ทำให้นักลงทุนสามารถเข้าถึงการลงทุนในบริษัทต่างประเทศ รวมถึง ETF ต่างประเทศผ่าน DR ขณะเดียวกัน ETF ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ช่วยให้นักลงทุนเข้าถึงธีมการลงทุนที่หาได้ยากในตลาดหุ้นไทย อาทิ Artificial Intelligence (AI), Cloud Computing, Rare Earth, Biotechnology, Robotics เป็นต้น รวมถึงสามารถเข้าถึง Asset Class ที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นหุ้น ตราสารหนี้ ทองคำ หรือสินค้าโภคภัณฑ์ ฯลฯ

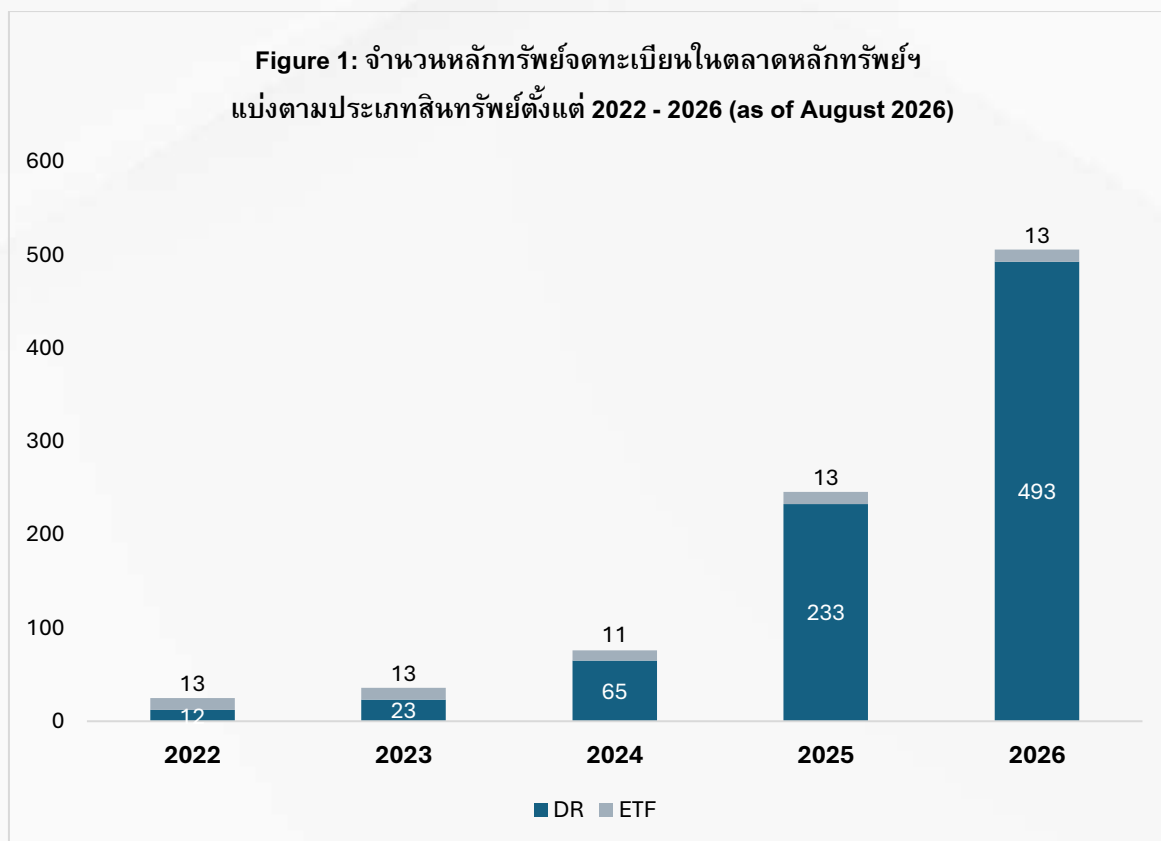

Figure 2: สัดส่วนอุตสาหกรรมของดัชนี SET50 vs. S&P500

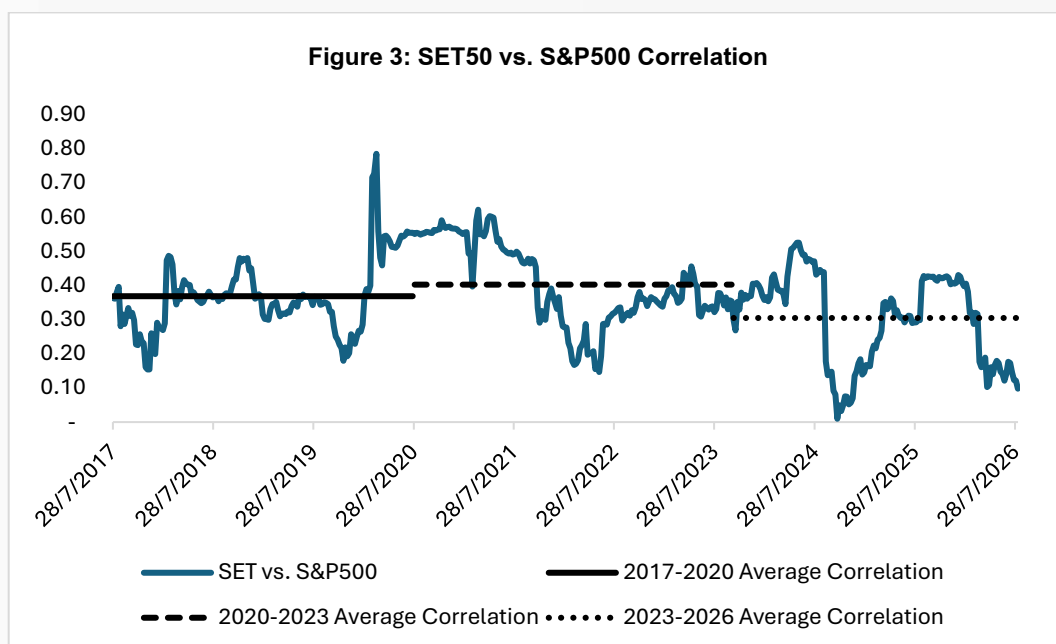
อุตสาหกรรม	ดัชนี SET50	ดัชนี S&P500	น้ำหนัก SET50 - S&P500
การเงิน	20.3%	12.2%	8.1%
พลังงาน	13.0%	3.1%	9.8%
สาธารณูปโภค	12.8%	2.0%	10.7%
บริการสื่อสาร	11.3%	9.6%	1.7%
สินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น	8.2%	4.5%	3.7%
เทคโนโลยีสารสนเทศ	7.9%	37.9%	-30.0%
อุตสาหกรรม	7.3%	8.7%	-1.5%
การแพทย์และสุขภาพ	6.5%	9.0%	-2.5%
สินค้าฟุ่มเฟือย	5.7%	9.3%	-3.6%
วัสดุ	4.1%	1.8%	2.3%
อสังหาริมทรัพย์	3.0%	1.8%	1.1%

ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2569

หมายเหตุ : แบ่งอุตสาหกรรมตามมาตรฐาน Global Industry Classification Standard (GICS)

หากนักลงทุนไม่กระจายการลงทุนในสินทรัพย์ที่หลากหลาย นักลงทุนอาจเผชิญกับปัญหา Home bias กล่าวคือ ทัศนคติของกลุ่มคนที่มักลงทุนในเพียงประเทศของ หรือท้องถิ่นที่ตนอยู่ ทัศนคติดังกล่าวอาจทำให้เสียโอกาสในการลงทุนในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) ซึ่งมีศักยภาพในการเติบโตสูง โดยบริษัทเหล่านั้นมักเป็นบริษัทที่มีนวัตกรรมใหม่ รวมถึงมักเป็นผู้ที่เข้ามา Disrupt ธุรกิจแบบดั้งเดิม จาก Figure 2 จะ

พบว่าดัชนี SET50 ซึ่งประกอบด้วย 50 หุ้นชั้นนำของไทย มีน้ำหนักในกลุ่มเทคโนโลยีค่อนข้างต่ำเพียง 7.9% เทียบกับ S&P500 ซึ่งประกอบด้วย 500 หุ้นชั้นนำของสหรัฐอเมริกา ที่มีน้ำหนักในกลุ่มเทคโนโลยีสูงถึง 37.9% ในขณะที่ดัชนีหุ้นไทยกลับมีน้ำหนักในกลุ่มพลังงาน สาธารณูปโภค และการเงินที่สูงกว่า ส่งผลให้ความสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างหุ้นไทยและสหรัฐลดลงในระยะยาว (ดู Figure 3) อย่างไรก็ตามสาระสำคัญของประเด็นนี้ไม่ได้ได้อยู่เพียงแค่เรื่องโอกาสในการเติบโตของการลงทุนในหุ้นไทยเท่านั้น แต่คำถามที่สำคัญต่อจากนี้จึงไม่ใช่เพียงว่า “เราควรหยุดลงทุนในหุ้นไทยแล้วไปลงทุนใน DR หรือ ETF” หรือ “หุ้นไทย หรือ DR หรือ ETF ตัวไหนให้ผลตอบแทนดีที่สุด” แต่คำถามที่เราควรถามมากกว่าคือ “สินทรัพย์ที่หลากหลายเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็น DR หรือ ETF ช่วยเพิ่มโอกาสในการสร้างผลตอบแทนและกระจายความเสี่ยง เพื่อสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนที่ยั่งยืนและช่วยให้นักลงทุนบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้อย่างไร?”

แต่ก่อนจะดูสถิติความสัมพันธ์ของหุ้นไทย DR หรือ ETF การเข้าใจคำจำกัดความของการกระจายความเสี่ยงนั้นก็สำคัญเช่นกัน โดยทั่วไปคนมักเข้าใจว่าการกระจายความเสี่ยงคือการถือสินทรัพย์มากกว่า 1 สินทรัพย์ ซึ่งไม่ได้เป็นความเข้าใจที่ผิด เพียงแต่ในความเป็นจริง การกระจายความเสี่ยงยังมีรายละเอียดและมิติที่หลากหลายกว่านั้น โดยผู้เขียนจะแบ่งประเภทของการกระจายความเสี่ยงออกเป็น 7 มิติ ได้แก่

1) Asset Class Diversification - การกระจายความเสี่ยงข้ามประเภทสินทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในหุ้น พันธบัตร ทองคำ สินค้าโภคภัณฑ์ หรือสังหาริมทรัพย์ ซึ่งแต่ละสินทรัพย์มีการตอบสนองต่อวัฏจักรทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน การกระจายการลงทุนข้าม Asset Class จึงช่วยลดความเสี่ยงของพอร์ตและทำให้พอร์ตมีความทนทานต่อสภาวะทางเศรษฐกิจที่หลากหลายมากขึ้น อาทิ หุ้นมักจะปรับตัวลงในสภาวะสงคราม ขณะที่ราคาทองและน้ำมันมักจะปรับตัวขึ้นและช่วยชดเชยผลขาดทุนจากการลงทุนในหุ้น

2) Geographic Diversification – การกระจายความเสี่ยงทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือการกระจายการลงทุนในภูมิภาคอื่น ๆ นอกจากประเทศไทย อาทิ ทวีปอเมริกาเหนือ ทวีปยุโรป หรือทวีปเอเชีย ซึ่งมีความสำคัญมากขึ้นในบริบทของโลกปัจจุบัน ท่ามกลางการแบ่งขั้วอำนาจจะวันออกและตะวันตกที่ชัดเจน ตลอดจนนโยบายการค้าและการกีดกันทางการค้าที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น รวมถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในแต่ละภูมิภาค อาทิ ภาชีนำเข้าครอบจักรวาลของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ สงครามรัสเซีย-ยูเครน และวิกฤติช่องแคบฮอร์มุซ เป็นต้น

3) Sectoral Diversification - การกระจายการลงทุนในอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน โดยแต่ละอุตสาหกรรมจะมีลักษณะผลตอบแทนและความเสี่ยงที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงวัฏจักรของเศรษฐกิจ ในสภาวะที่เงินเฟ้อสูง หุ้นกลุ่มค่าปลีกและกลุ่มขนส่งสินค้าอาจได้รับผลกระทบเชิงลบจากต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่บริษัทที่เกี่ยวข้องกับสินค้าโภคภัณฑ์อาจได้ประโยชน์จากเงินเฟ้อที่สูงขึ้น (Inflation Hedge)

4) Value Chain Diversification – การกระจายความเสี่ยงในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ซึ่งในบริบทของโลกสมัยใหม่ห่วงโซ่อุปทานการผลิตมีความเกี่ยวโยงกันทั่วโลก และภายในห่วงโซ่อุปทานไม่ว่าจะเป็นต้นน้ำ กลางน้ำ หรือปลายน้ำต่างมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน การลงทุนในบริษัทต้นน้ำซึ่งเป็น Supplier ให้กับธุรกิจกลางน้ำหรือปลายน้ำ อาจช่วยชดเชยความเสี่ยงบางส่วนได้ หากเกิดปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ ผลตอบแทนของบริษัทปลายน้ำอาจลดลง แต่อาจถูกชดเชยด้วยผลตอบแทนของหุ้นต้นน้ำที่ได้ประโยชน์ อาทิ หากราคาโลหะทองแดงปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับบริษัทผู้ผลิตสายไฟฟ้าซึ่งใช้ทองแดงจำนวนมาก หุ้นเหมืองทองแดงอาจปรับตัวขึ้น ในขณะที่ผู้ผลิตสายไฟฟ้าอาจปรับตัวลงจากต้นทุนที่สูงขึ้น เป็นต้น

5) Statistical Portfolio Diversification – การกระจายความเสี่ยงด้วยการวิเคราะห์เชิงสถิติและเชิงปริมาณ โดยทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายคือ Portfolio Theory ของ Markowitz ซึ่งเน้นการกระจายความเสี่ยงเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงที่นักลงทุนแต่ละคนยอมรับได้ โดยหลักการทั่วไปคือที่ทุกคนเข้าใจในเรื่องผลตอบแทนและความเสี่ยงคือ เมื่อความเสี่ยงสูงขึ้นความคาดหวังผลตอบแทนก็จะสูงขึ้นเพื่อชดเชยความเสี่ยงดังกล่าว ตามคำกล่าวที่มักจะเคยได้ยินว่า “High Risk High Return” หรือ ยิ่งเสี่ยงมากผลตอบแทนก็ยิ่งมากไปด้วย ทั้งนี้ประโยชน์ของการกระจายความเสี่ยง (Diversification Benefit) ตามทฤษฎีของ Markowitz ได้พิสูจน์แล้วว่านักลงทุนสามารถรับความเสี่ยงน้อยลงโดยที่ไม่จำเป็นต้องเสียผลตอบแทนที่คาดหวังผ่านการกระจายการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความสัมพันธ์ของผลตอบแทนระหว่างกันต่ำ (Low Correlation) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีสินทรัพย์ความสัมพันธ์ผลตอบแทนแบบผกผันกัน (Negative Correlation) ก็จะช่วยให้ได้ประโยชน์จากการกระจายความเสี่ยงมากขึ้น Figure 4 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ SET50 ซึ่งเป็นตัวแทนหุ้นไทย, S&P500 หุ้นสหรัฐฯ Nasdaq100 หุ้นเทคโนโลยีสหรัฐฯ VN30 หุ้นเวียดนาม, CSI300 หุ้นจีนแผ่นดินใหญ่ และ Hangseng Index หุ้นฮ่องกง Nikkei225 หุ้นญี่ปุ่น ทองคำ พันธบัตร และน้ำมัน จากสถิติในแถวแรกซึ่งมีการเน้นด้วยสี จะเห็นว่าสินทรัพย์ประเภทอื่นมีความสัมพันธ์ของผลตอบแทนระยะยาวต่ำกว่า 1.0 สะท้อนถึงประโยชน์ในการช่วยกระจายความเสี่ยงโดยเฉพาะการลงทุนในพันธบัตรระยะยาวของสหรัฐฯ (US Aggregate Bond) และทองคำมีค่า Correlation กับ SET50 เพียง 0.13

Figure 4: ตารางความสัมพันธ์ของผลตอบแทน Correlation Matrix

	SET50	S&P500	Nasdaq100	TRI	VN30	TRI	CSI300	TRI	Hang Seng Index	TRI	Nikkei225	Gold	Bond	Oil
SET50 TRI	1.00													
S&P500 TRI	0.40	1.00												
Nasdaq100 TRI	0.29	0.92	1.00											
VN30 TRI	0.32	0.36	0.32	1.00										
CSI300 TRI	0.22	0.31	0.32	0.27	1.00									
Hang Seng Index TR	0.37	0.38	0.36	0.28	0.65	1.00								
Nikkei225 TRI	0.43	0.63	0.58	0.39	0.35	0.44	1.00							
Gold	0.13	0.19	0.17	0.14	0.16	0.16	0.12	1.00						
US Aggregate Bond	0.13	0.26	0.24	0.18	0.07	0.12	0.20	0.37	1.00					
Oil Long-only	0.19	0.17	0.08	0.12	0.15	0.18	0.11	0.06	-	0.05	1.00			

ระยะเวลาการศึกษา 10 ปี ตั้งแต่สิงหาคม 2016 - สิงหาคม 2026

Source : Refinitiv, TISCO Research

6) Factor-based Diversification – การกระจายความเสี่ยงด้วยปัจจัยของสินทรัพย์ (Factor) กล่าวคือ การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีลักษณะแตกต่างกันตามปัจจัยเชิงพื้นฐานหรือเชิงปริมาณ อาทิ การเน้นลงทุนในหุ้นที่มีการเติบโตสูง หุ้นขนาดใหญ่ หุ้นที่มีแนวโน้มราคาปรับตัวขึ้นต่อเนื่อง (Momentum) หรือหุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำ โดยการลงทุนในสองปัจจัยแรกมักใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ในขณะที่การวิเคราะห์แนวโน้มหรือความผันผวนมักใช้หลักการทางสถิติในการประเมิน การวิเคราะห์การกระจายความเสี่ยงในด้านปัจจัย (Factor) มีความสำคัญ เพราะช่วยให้นักลงทุนเข้าใจว่าพอร์ตการลงทุนมีการกระจายตัวด้านปัจจัยเพียงพอหรือไม่ นักลงทุนบางท่านอาจลงทุนในหุ้นเติบโตเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจทำให้เกิดผลขาดทุนอย่างมากได้หากเศรษฐกิจเข้าสู่วัฏจักรขาลง ดังนั้น การกระจายการลงทุนไปยังหุ้นขนาดใหญ่หรือหุ้นที่มีความผันผวนต่ำบ้าง จึงอาจช่วยควบคุมความเสี่ยงของพอร์ตได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

7) Market-Access Diversification – การกระจายความเสี่ยงด้านการเข้าถึงสภาพคล่องของตลาด ซึ่งในบริบทที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ จะเน้นในมิติของช่วงเวลาในการเข้าถึงตลาด มากกว่ามูลค่าการซื้อขาย กล่าวคือ การมีโอกาสเข้าถึงและซื้อขายสินทรัพย์ในช่วงเวลาที่หลากหลายมากขึ้น

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ยกตัวอย่างพอร์ตการลงทุนที่ไม่มีสินทรัพย์การลงทุนต่างประเทศ หากตลาดหุ้นไทยปิดทำการในช่วงเย็น แล้วมีข่าวสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นอย่างรุนแรง นักลงทุนย่อมต้องการขายสินทรัพย์เสี่ยงให้ได้เร็วที่สุด แต่ไม่สามารถทำได้เนื่องจากอยู่นอกเวลาทำการ ทั้งนี้ หากนักลงทุนมีการลงทุนใน DR ที่มีสินทรัพย์อ้างอิงในสหรัฐฯ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่วงเวลาทำการกลางคืน (Night Session) ดังนั้น หากมีข่าวที่กระทบราคาสินทรัพย์ในเวลากลางคืน นักลงทุนก็สามารถลดความเสี่ยงโดยการขาย DR บางส่วนได้

หลังจากที่ได้ทราบหลักการกระจายความเสี่ยงไปแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ก็เป็นขั้นตอนต่อไป เพื่อใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนและช่วยให้สามารถกระจายความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น โดยข้อมูลสถิติที่สำคัญที่นักลงทุนควรพิจารณา ได้แก่

- 1.) ผลตอบแทนเฉลี่ยต่อปีย้อนหลัง (ในบทความนี้จะพิจารณาสถิติย้อนหลัง 4 ปี และ 10 ปี หรือ Annualized Return) เพื่อใช้ประเมินลักษณะผลตอบแทนของสินทรัพย์ โดยสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงกว่า อาทิ หุ้น โดยทั่วไปควรให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าตราสารหนี้ในระยะยาว และยิ่งผลตอบแทนสูงย่อมเป็นผลดีต่อนักลงทุน ทั้งนี้ นักลงทุนควรระมัดระวังในการตีความ เนื่องจากผลตอบแทนในอดีตไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันผลตอบแทนในอนาคต
- 2.) ความผันผวนของสินทรัพย์ (Standard Deviation) คือการวัดระดับการกระจายตัวของผลตอบแทนเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในอดีต โดยมีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อปี ยิ่งค่าต่ำยิ่งสะท้อนว่าผลตอบแทนมีความผันผวนน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม ค่าความผันผวนที่ต่ำที่สุดอาจไม่ได้หมายความว่า เป็นการลงทุนที่ดีที่สุดเสมอไป เนื่องจากผลตอบแทนอาจต่ำตามไปด้วยเช่นเดียวกัน
- 3.) ความสัมพันธ์ของผลตอบแทน (Correlation) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ -1.0 ถึง 1.0 โดยในมุมของการกระจายความเสี่ยง ยิ่งค่า Correlation ระหว่างสินทรัพย์ต่ำหรือติดลบมากเท่าไร ก็ยิ่งมีโอกาสช่วยลดความเสี่ยงของพอร์ตการลงทุนได้มากขึ้น
- 4.) Sharpe Ratio คืออัตราผลตอบแทนที่คาดหวังหลังหักด้วยอัตราดอกเบี้ยที่ปราศจากความเสี่ยง แล้วหารด้วยระดับความผันผวน หากอธิบายอย่างง่าย Sharpe Ratio คือการวัดผลตอบแทนที่ได้รับต่อหนึ่งหน่วยความเสี่ยง (Risk-adjusted Return) โดยยิ่งค่าเป็นบวกและสูงมากเท่าไร ยิ่งสะท้อนว่าสินทรัพย์สามารถสร้างผลตอบแทนได้มากขึ้นเมื่อเทียบกับความเสี่ยงที่รับไป

ผู้เขียนได้รวบรวมตัวอย่าง ETF และ DR ที่อ้างอิงสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประกอบการกระจายความเสี่ยงได้ครอบคลุมทั้ง 7 มิติตามที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ เนื่องจากมีความหลากหลายทั้งในมิติด้านภูมิศาสตร์ ประเภทสินทรัพย์ (Asset Class) สไตล์การลงทุน และธีมการลงทุนใหม่ ๆ เช่น และ ESG ฯลฯ (ดูรายละเอียดใน Figure 5 และ 6)

Figure 5: รายละเอียด DR และ ETF ในการศึกษาความสัมพันธ์ทางสถิติระยะยาว

สินทรัพย์	ผลิตภัณฑ์การลงทุน	ชื่อย่อสินทรัพย์ (Ticker)*	สินทรัพย์อ้างอิง	ธีมการลงทุน	จุดเด่นในการกระจายความเสี่ยงสำหรับนักลงทุนไทย
SET50	ETF	TDEX	SET50 Index	หุ้นไทย	Asset Class
S&P500	DR	SP500US80	S&P500 Index	หุ้นสหรัฐฯ	Geographic
Nasdaq100	DR	QQQM19	Nasdaq100 Index	หุ้นเทคโนโลยีสหรัฐฯ	Geographic, Sectoral
VN30	DR	E1VFN3001	VN30 Index	หุ้นเวียดนาม	Geographic
CSI300	DR	CN01	CSI300 Index	หุ้นจีน	Geographic
Hang Seng Index	DR	HK01	Hang Seng Index	หุ้นฮ่องกง	Geographic
Nikkei225	DR	JAPAN10001	Nikkei225 Index	หุ้นญี่ปุ่น	Geographic
ทองคำ	DR	GOLDUS19	LMBA Gold Price (USD)	สินค้าโภคภัณฑ์	Asset Class, Statistical
ตราสารหนี้สหรัฐฯ	DR	SPBOND80	State Street SPDR Aggregate Bond ETF	ตราสารหนี้	Asset Class
น้ำมันดิบ	DR	OIL03	Global X S&P Crude Oil Futures Enhanced ER ETF	สินค้าโภคภัณฑ์	Asset Class, Value Chain
UHERO	ETF	UHERO	Global X Video Games & Esport ETF	หุ้นอุตสาหกรรมเกมส์	Sectoral
UBOT	ETF	UBOT	Global X Robotics and Artificial intelligence ETF	หุ้นเกี่ยวข้องกับหุ่นยนต์	Sectoral
1DIV	ETF	1DIV	ThaiDex SET High Dividend	หุ้นไทยที่มีปันผลสูง	Factor-based
Global Semi	DR	GSEMI24	Global X Semiconductor ETF	หุ้นเซมิคอนดักเตอร์โลก	Sectoral, Value chain
ChiNext50	DR	CHNXT5023	Invesco Great Wall ChiNext50 ETF	หุ้นภาคการผลิตจีน	Sectoral, Value chain
STAR50	DR	STAR5001	Premia China STAR50 ETF	หุ้นเทคโนโลยีจีน	Sectoral, Value chain
JEPI	DR	JEPI19	JPMorgan Equity Premium Income ETF	หุ้นโลก กลยุทธ์ Income Strategy	Factor-based
HSHD	DR	HSHD23	Global X Hang Seng High Dividend Yield ETF	หุ้นฮ่องกงที่มีปันผลสูง	Factor-based
INDIAESG19	DR	INDIAESG19	iShares MSCI India Climate Transition ETF	หุ้นอินเดียโดยเลือกด้วยปัจจัย ESG	Factor-based
JGRO	DR	JGRO19	JPMorgan Active Growth ETF	หุ้นสหรัฐฯ บัจจัยเติบโตสูง	Factor-based
REMX	DR	REMX03	Vaneck Rare Earth and Strategic Metals ETF	หุ้นอุตสาหกรรมแร่หายาก	Sectoral, Value chain

หมายเหตุ : *ชื่อย่อสินทรัพย์สำหรับ DR มีผู้ออก (Issuer) หลายราย รายชื่อในรายการที่ยกตัวอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ ไม่ใช่การแนะนำการลงทุนหรือโฆษณา นักลงทุนควรศึกษาเงื่อนไขความเสี่ยงของและลักษณะผลตอบแทนก่อนตัดสินใจลงทุน

Source : SETSMART, Refinitiv, TISCO Research

Figure 6: สถิติผลตอบแทน ความผันผวน Correlation และ Sharpe Ratio

สินทรัพย์	ชื่อย่อสินทรัพย์ (Ticker)*	Annualized Return	Standard Deviation	Correlation to SET50	Sharpe Ratio
SET50	TDEX	4.2%	15.6%	1.00	0.27
S&P500	SP500US80	15.4%	17.1%	0.40	0.86
Nasdaq100	QQQM19	21.1%	20.5%	0.29	0.99
VN30	E1VFN3001	10.5%	20.2%	0.32	0.54
CSI300	CN01	6.0%	17.5%	0.22	0.36
Hang Seng Index	HK01	4.6%	20.5%	0.37	0.27
Nikkei225	JAPAN10001	16.7%	19.7%	0.43	0.83
ทองคำ	GOLDUS19	12.5%	15.2%	0.13	0.78
ตราสารหนี้สหรัฐฯ	SPBOND80	-1.4%	5.2%	0.13	-0.45
น้ำมันดิบ	OIL03	5.4%	34.6%	0.19	0.30
UHERO**	UHERO	4.5%	21.7%	0.24	0.23
UBOT**	UBOT	12.2%	26.4%	0.33	0.50
1DIV**	1DIV	7.8%	12.2%	0.76	0.54
Global Semi**	GSEMI24	41.7%	35.2%	0.20	1.12
ChiNext50**	CHNXT5023	9.3%	31.5%	0.11	0.38
STAR50**	STAR5001	9.8%	38.6%	0.06	0.38
JEPI**	JEPI19	0.0%	10.3%	0.32	-0.12
HSHD**	HSHD23	6.7%	19.7%	0.23	0.34
INDIAESG**	INDIAESG19	2.3%	14.4%	0.24	0.11
JGRO**	JGRO19	16.8%	19.3%	0.23	0.81
REMX**	REMX03	-7.6%	41.2%	0.28	-0.03

หมายเหตุ : สินทรัพย์ที่ไม่ได้มีหมายเหตุศึกษานับข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี *ชื่อย่อสินทรัพย์สำหรับ DR มีผู้ออก (Issuer) หลายราย รายชื่อในรายการที่ยกตัวอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ ไม่ใช่การแนะนำการลงทุนหรือโฆษณา นักลงทุนควรศึกษาเงื่อนไขความเสี่ยงของและลักษณะผลตอบแทนก่อนตัดสินใจลงทุน **สถิติย้อนหลัง 4 ปี และเทียบ

Source : SETSMART, Refinitiv, TISCO Research

จากการศึกษาพบว่า มี DR และ ETF จำนวนมากที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนไทย ทั้งในด้านการแสวงหาโอกาสสร้างผลตอบแทนและการกระจายความเสี่ยง อาทิ การลงทุนผ่าน QQQM19 ซึ่งอ้างอิงดัชนี Nasdaq100 หรือหุ้นเทคโนโลยีสหรัฐฯ เพื่อเพิ่มโอกาสในการสร้างผลตอบแทน โดยให้ผลตอบแทนเฉลี่ยย้อนหลัง 10 ปีสูงถึง 21.1% ในขณะเดียวกันมี Correlation กับหุ้นไทยเพียง 0.29 เนื่องจาก Nasdaq100 มีสัดส่วนของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนค่อนข้างน้อยในตลาดหุ้นไทย จึงช่วยเพิ่มการกระจายความเสี่ยงทั้งในมิติด้านภูมิศาสตร์ (Geographic) และอุตสาหกรรม (Sectoral)

นอกจากนี้ CHNXT5023 ยังเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างการลงทุนที่น่าสนใจ โดยมีผลตอบแทนและ Sharpe Ratio สูงกว่าการลงทุนในหุ้นไทยเพียงอย่างเดียว ขณะที่มี Correlation กับหุ้นไทยอยู่ในระดับต่ำเพียง 0.11 โดย CHNXT5023 ลงทุนในหุ้นจีนที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพการเติบโตสูง อาทิ ผู้ผลิตแบตเตอรี่สำหรับรถยนต์ EV หรือแบตเตอรี่กักเก็บพลังงาน (ESS) ไปจนถึงบริษัทผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์สำหรับศูนย์ข้อมูล (Data Center) ที่กำลังเติบโตตามกระแส AI

การลงทุนในลักษณะดังกล่าวนอกจากจะช่วยเพิ่มโอกาสในการสร้างผลตอบแทนแล้ว ยังช่วยกระจายความเสี่ยงในมิติด้านภูมิรัฐศาสตร์ เนื่องจากจีนกำลังมีบทบาทมากขึ้นในฐานะมหาอำนาจบนเวทีเศรษฐกิจและการเมืองโลก รวมไปถึงการกระจายความเสี่ยงในด้านห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ท่ามกลางแนวโน้มการเปลี่ยนผ่านไปสู่รถยนต์ EV ที่กำลังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ทั้งนี้ ประเทศไทยในฐานะผู้บริโภครายใหญ่ต้องพึ่งพิงชิ้นส่วนและอุปกรณ์จากผู้ผลิตรายใหญ่ในจีน หากมีความเสี่ยงกระจุกตัวอยู่เพียงฝั่งผู้บริโภค อาจทำให้การกระจายความเสี่ยงไม่เหมาะสม การลงทุนในฝั่งผู้ผลิตผ่าน CHNXT5023 ซึ่งมีน้ำหนักการลงทุนใน CATL ผู้ผลิตแบตเตอรี่รายใหญ่ที่สุดในโลก จึงสามารถช่วยเพิ่มการกระจายความเสี่ยงในห่วงโซ่อุปทานให้แก่นักลงทุนได้

ในท้ายที่สุดด้วยยุคปัจจุบันที่ตลาดหุ้นไทยที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักลงทุนสามารถเข้าถึงข้อการลงทุนในพื้นที่ใหม่ ๆ ได้อย่างมั่นใจมากขึ้น และเข้าถึงโอกาสในการสร้างผลตอบแทนและกระจายความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การศึกษาและยกตัวอย่างในบทความนี้ ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ มากกว่าการให้คำแนะนำด้านการลงทุน โดยเฉพาะในสภาวะโลกปัจจุบันที่ความไม่แน่นอนได้กลายเป็นเรื่องปกติมากขึ้น ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากเทคโนโลยีอย่าง AI ซึ่งส่งผลให้ภูมิทัศน์และความเสี่ยงในการลงทุนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามไปด้วย ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่านักลงทุนจะได้เรียนรู้และนำแนวคิดเหล่านี้ไปปรับใช้ในการลงทุนเพื่อสร้างพอร์ตการลงทุนที่สามารถสร้างผลตอบแทนได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ตลอดจนช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินของตนเอง

“The only investors who shouldn’t diversify are those who are right 100% of the time.

นักลงทุนที่ไม่กระจายความเสี่ยง มีเพียงคนที่มั่นใจได้ว่าตัวเองจะถูก 100% ทุกครั้ง”

Sir John Templeton